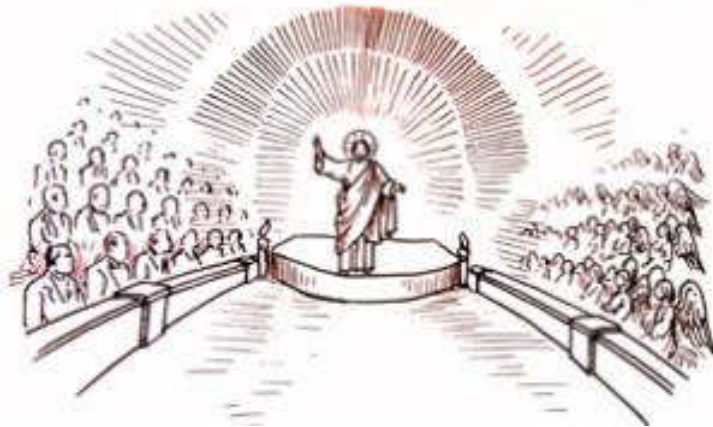

ΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

«Καὶ συναχθήσεται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη...» (Ματθ. 25,32)

Χθές, ἀγαπητοί μου, ψυχοσάββατο, μνήμη δηλαδή τῶν προσφιλῶν μας νεκρῶν. Σήμερα Κυριακή, Κυριακή τῆς Ἀπόκρεω.

Τί εἶνε ἀπόκρεως; Ἀπόκρεως ἴσον ἀποχαιρετισμὸς τῆς κρεοφαγίας, προοίμιο τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης τεσσαρακοστῆς, προανάκρουσμα γιὰ ἀγῶνες πνευματικούς. Ἄλλὰ δυστυχῶς ὁ κόσμος, μὲ τὴ σατανικὴ ἰδέα ὅτι τὶς μέρες αὐτὲς ὅλα ἐπιτρέπονται, ἐκτρέπεται σὲ μεγάλες ἀμαρτίες. Σήμερα λοιπόν, πού πολλοὶ ὀργιάζουν, ἡ ἀγία μας Ἐκκλησία ὤρισε νὰ διαβάζεται στοὺς ναοὺς τῆς Ὁρθοδοξίας **τὸ φοβερώτερο εὐαγγέλιο** ὅλου τοῦ χρόνου, τὸ εὐαγγέλιο τῆς μελλούσης κρίσεως. Ὅποιος τ' ἀκούει κ' ἔχει μέσα του ἓνα μῦθος πίστεως καὶ λογικῆς, τρέμει.

Τὸ εὐαγγέλιο μᾶς προειδοποιεῖ ὅλους. **Θὰ γίνῃ κρίσις**, δικαστήριον παγκόσμιον, κι ὁ δικαστὴς πού θὰ μᾶς κρίνῃ εἶνε ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. Θὰ χωριστῇ ἡ ἀνθρωπότης σὲ δυὸ μεγάλες παρατάξεις· ἀπὸ τὴ μιὰ οἱ δίκαιοι, ἀπὸ τὴν ἄλλη οἱ ἀμετανόητοι ἀμαρτωλοί. Καὶ θ' ἀκουστοῦν δύο τελεσίδικες – ἀμετάκλητες ἀποφάσεις· ἢ μία «Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν...», ἢ ἄλλη «Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον...», στὴν αἰώνια κόλασι (Ματθ. 25,34,41).

–Κόλασις; **Ποῖός πιστεύει σήμερα κόλασι!**

Ὁ ἱερός Χρυσόστομος λέει· Θὰ ἤθελα κ' ἐγὼ νὰ μὴν ὑπάρχη, γιὰτὶ εἶμαι ἀμαρτωλὸς καὶ τὴ φοβᾶμαι· **καὶ ὅμως ὑπάρχει κόλασις**. Ὅσο βέβαιο εἶνε ὅτι ὑπάρχει νύχτα, τόσο βέβαιο εἶναι ὅτι ὑπάρχει κόλασις, κρίσις **καὶ ἀνταπόδοσις**.

Ποῦ τὸ στηρίζουμε αὐτό; Μήπως εἶνε ἓνας μῦθος μὲ τὸν ὁποῖο ἐμεῖς οἱ κληρικοὶ ἀποκοιμίζουμε τὸ λαό; Ἡ ἀλήθεια τῆς μελλούσης

κρίσεως καὶ ἀνταποδόσεως **ἔχει ἰσχυρὰ στηρίγματα**. Τὸ ἓνα εἶνε, ὅτι τὸ φωνάζει ἡ δικαιοσύνη. Τὸ ἄλλο, ὅτι τὸ φωνάζει ὅλος ὁ κόσμος. Καὶ τὸ τρίτο καὶ σπουδαιότερο, ὅτι τὸ βεβαιώνει ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Ἐπιτρέψτε μου αὐτὰ νὰ τὰ ἀναλύσω.

* * *

○ Εἶπα, ὅτι **τὸ φωνάζει ἡ δικαιοσύνη**. Διότι ἡ δικαιοσύνη εἶνε αἷτημα παγκόσμιο. «Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς» (Ἠσ. 26,9), ψάλλει ἡ Ἐκκλησία τῆ Μεγάλῃ Ἑβδομάδα.

Ἄλλὰ ποῦ δικαιοσύνη; Ἄν ρίξουμε ἓνα βλέμμα καὶ στὴ δική μας κοινωνία ἀλλὰ καὶ σὲ παγκόσμιο κλίμακα, στὶς διεθνεῖς σχέσεις τῶν λαῶν, θὰ δοῦμε ὅτι δικαιοσύνη δὲν ὑπάρχει. Δὲν βασιλεύει ὁ νόμος τοῦ Χριστοῦ μας, τὸ «Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους» (Ἰω. 13,34). Στὶς κοινωνίες μας, παρ' ὅλα τὰ ἐπιτεύγματά τους, βασιλεύει ὁ νόμος τῆς ζούγκλας ὅτι «τὸ μεγάλο ψάρι τρώει τὸ μικρό». Ἐγκλήματα γίνονται καθημερινῶς σὲ ὅλες τὶς χῶρες· ἐγκλήματα ἐκτελεσμένα μὲ τέτοια ἐντέλεια, ποὺ κι ὁ ἰκανώτερος ἀστυνόμος νὰ μὴ μπορῇ νὰ τὰ ἐξιχνιάσῃ. Ὁ ἔνοχος μένει ἀσύλληπτος, περιγελᾷ καὶ περιπαίζει τὶς ἀρχές. Οἱ δρᾷστες περιφέρονται ἀσύλληπτοι, μερικὲς φορές τιμῶνται κιόλας!

Ἐπάρχουν ἐγκλήματα ἀτιμώρητα. Ἄλλοι βλαστημοῦν τὰ ἱερὰ καὶ ὄσια, ἄλλοι στὰ δικαστήρια ὀρκίζονται στὸ Εὐαγγέλιο, γυναῖκες ἀφήνουν τοὺς ἄντρες τους καὶ συζοῦν μὲ ἄλλους, ἄντρες ἀφήνουν τὶς γυναῖκες τους καὶ ζοῦν μὲ παλλακίδες, ἄλλοι σκληροὶ κι ἀπάνθρωποι ρουφοῦν τὸ αἷμα τοῦ φτωχοῦ καὶ κάνουν περιουσίες..., καὶ ὅλοι αὐτοὶ μένουν ἀτιμώρητοι. Ἀτιμώρητα τὰ ἐγκλήματα. Ἡ ἀνθρώπινη δικαιοσύνη ἀποδεικνύεται ἀνίσχυρη. Εἶνε, ὅπως ἔλεγε ἓνας ἀρχαῖος φιλόσοφος, ἓνα ἀραχνόπανο ποὺ πιάνει μυγάκια, μὰ οἱ σφήγκες τὸ σχίζουν καὶ περνοῦν. Ἡ ἀνθρώπινη δικαιοσύνη συλλαμβάνει τὰ μικρὰ καὶ ἀσήμαντα· τὰ μεγάλα ἐγκλήματα μένουν ἀτιμώρητα.

Καὶ τί θὰ γίνῃ λοιπόν; αὐτοὶ θὰ μείνουν ἀτιμώρητοι αἰωνίως; Ὁχι! διαμαρτύρεται ἡ συνείδησις. Τὸ ἔνστικτο τοῦ δικαίου, ποὺ ὁ Θεὸς φύτεψε μέσα μας, φωνάζει, ὅτι **ὅπωςδῆποτε θὰ ἔρθῃ μέρα ποὺ οἱ ἐγκληματίες τῶν «τελείων» ἐγκλημάτων, οἱ παραβάτες τῶν ἠθικῶν διατάξεων, θὰ συλληφθοῦν στὰ δίχτυα τῆς ἀδεκάστου δικαιοσύνης.** Ἄν ὑπάρχῃ Θεὸς –καὶ ὑπάρχει Θεός–, θ' ἀπονείμῃ τὸ δίκαιο, θὰ τιμωρήσῃ τὸ ἐγκλημα καὶ θ' ἀμείψῃ τὴν ἀρετή.

○ Άλλ' ὅτι ὑπάρχει κρίσις καὶ ἀνταπόδοσις τὸ φωνάζουν οἱ ἄνθρωποι ὅλης τῆς γῆς. Σ' ὅλο τὸν πλανήτη μας παλαιότεροι καὶ νεώτεροι, ὅλοι –μὲ ὠρισμένες παραλλαγές– ἔχουν τὸ ἴδιο ἔνστικτο, τὴν ἴδια ἰδέα, τὴν ἴδια παράδοσι.

Ἐνα ὑπενθυμίζω·ὅταν τὸ δικαστήριον τῶν Ἀθηνῶν ἀδίκως κατεδίκασε σὲ θάνατο τὸν Σωκράτη, ποὺ ἀναγκάστηκε νὰ πιῇ τὸ κώνειον, τότε ἐκεῖνος εἶπε· Φεύγω καὶ πηγαίνω σ' ἕναν ἄλλο κόσμον· ἐκεῖ ὑπάρχουν δικασταὶ ἀμερόληπτοι, ὁ Αἰακός, ὁ Μίνως, ὁ Ῥαδάμανθυς· αὐτοὶ ἐκεῖ θὰ μοῦ ἀποδώσουν δικαιοσύνη. Πιστεύω στὴν θεία δικαιοσύνη, ὅχι στὴν ἀνθρώπινη.

○ **Ναί, ὑπάρχει κρίσις καὶ ἀνταπόδοσις. Τὸ ἀπαιτεῖ τὸ αἶσθημα τοῦ δικαίου, τὸ φωνάζουν οἱ παραδόσεις ὅλων τῶν λαῶν. Ἀλλὰ τὸ μεγαλύτερο ἐπιχείρημα εἶνε ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὅλοι ψεύδονται, ὅλοι σφάλλουν, ἀλλὰ ὁ Χριστὸς δὲν ἔσφαλε. Ὅ,τι εἶπε βγῆκε ἀληθινό, ὅ,τι προφήτευσεν ὅλα πραγματοποιήθηκαν.** Προφήτευσεν, ὅτι ὁ ναὸς τοῦ Σολομῶντος, τὸ καύχημα τῶν Ἑβραίων, θὰ καταστραφῇ καὶ δὲν θὰ μείνῃ «λίθος ἐπὶ λίθον» (Ματθ. 24,2)· καὶ ὄντως κατεστράφη. Προφήτευσεν, ὅτι οἱ δώδεκα ψαρᾶδες θὰ γίνουν παγκόσμιον διδάσκαλον καὶ τὸ κήρυγμά τους θὰ φτάσῃ σὲ ὅλη τὴ γῆ· καὶ ὄντως σήμερον κοντεύει νὰ γίνῃ γνωστὸ σχεδὸν παντοῦ. Προφήτευσεν, ὅτι ἡ Ἐκκλησία του θὰ πολεμηθῇ ἀπὸ ὅλες τὶς δυνάμεις τοῦ ἄδου μὰ δὲν θὰ νικηθῇ· καὶ πράγματι οἱ τόσοι διωγμοὶ δὲν τὴν ἀφάνισαν. Μέχρι σήμερον, ὅ,τι εἶπε βγῆκε ἀληθινό· ἔτσι καὶ ὁ λόγος του αὐτός, ὅτι θὰ ῥθῇ ἡ ὥρα ποὺ ὁ Θεὸς θὰ δικάσῃ τὸν κόσμον, θὰ πραγματοποιηθῇ.

Πότε θὰ γίνῃ αὐτό; ποιά μέρα; ποιά ὥρα; ποιά στιγμή; Ἄγνωστο. Ὅπως εἶνε ἄγνωστη ἡ ὥρα τοῦ σεισμοῦ, ἔτσι καὶ ἡ ἡμέρα τῆς κρίσεως. Σὲ μιὰ ὥρα ποὺ γλεντοῦν καὶ ὀργιάζουν, ποὺ βλαστημοῦν τὸ Θεό, ποὺ κλέβουν καὶ ἀτιμάζουν, ποὺ ἀσχημονοῦν καὶ κυλιοῦνται στὸ βόρβορον, τέτοια ὥρα θὰ ἔρθῃ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς γιὰ νὰ μᾶς κρίνῃ. Πῶς θὰ γίνῃ ἡ κρίσις; Ἡ Γραφή μὲ φοβερὰς εἰκόνες λέει τί θὰ προηγηθῇ. Ὁ ἥλιος θὰ σκοτισθῇ, θὰ σβήσῃ σὰν κερι. Τὰ ἄστρα θὰ πέσουν σὰν τὰ φύλλα τοῦ δέντρου στὸ σφοδρὸ ἄνεμον, τὰ βουνὰ θὰ λειώσουν σὰν μολύβι, τὰ ποτάμια θὰ ξεραθοῦν. Καὶ τότε θὰ φανῇ σημεῖον μέγα, ὁ τίμιος σταυρός. «Ὁψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν», ἀκοῦμε τὴ Μεγάλῃ Παρασκευῇ (Ἰω. 19,37)· ὅτι θὰ δοῦν, λέει, τὸ σημεῖον τοῦ Ἐσταυρωμένου. Ἄγγελοι καὶ ἀρχάγγελοι θὰ συνοδεύουν, καὶ τότε θὰ παρου-

σιασθῆ ὁ Κριτὴς τοῦ κόσμου· ὄχι πλέον ὡς ἀδύναμο νήπιο, ἀλλὰ ὡς κυρίαρχος τοῦ σύμπαντος. «Ὡ ποία ὥρα τότε» (αἶν. Κυρ. Ἀπόκρ.), ἀδελφοί μου!

«Καὶ συναχθήσεται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη» (Ματθ. 25,32). Ἄνθρωποι φτωχοὶ καὶ ἄσημοι, ἀλλὰ καὶ ἐπίσημοι· βασιλεῖς, αὐτοκράτορες καὶ τύραννοι ποὺ σκόρπισαν τὸν τρόμο καὶ τὸ φόβο, ἀλλὰ καὶ φτωχοὶ καὶ ἀπένταροι ποὺ δὲν ἔχουν ψωμὶ νὰ φᾶνε· ρακένδυτοι καὶ ζητιάνοι, ἀλλὰ καὶ πλούσιοι ποὺ διασκεδάζουν μὲ πολυτέλεια καὶ χλιδὴ· ἀγράμματοι ποὺ δὲν μποροῦν νὰ βάλουν τὴν ὑπογραφή τους, ἀλλὰ καὶ ἐπιστήμονες, Πλάτωνες καὶ Ἀριστοτέληδες καὶ Αἰνστάιν· γυναῖκες ἀλλὰ καὶ ἄντρες· μικρὰ παιδιά, ἀλλὰ καὶ ἀσπρο-μάλληδες γέροντες· Ἀνατολὴ καὶ Δύσι, Βορρᾶς καὶ Νότος, ὅλες οἱ γλῶσσες καὶ οἱ φυλές, ἀπὸ τὸν Ἀδὰμ μέχρι τὸν τελευταῖο θνητό, ὅλοι σὰν θάλασσα μὲ ἄπειρα κύματα, θὰ εἶμαστε ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Καὶ ὁ Χριστὸς θὰ δικάσῃ· καὶ θὰ πῆ στους μὲν «Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός μου...», στους δὲ «Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον...» (ἔ.ἀ.).

Ἀπίστευτα αὐτά; Ἀλλὰ εἶνε **πραγματικότης**. Ὅσο βέβαιο εἶνε ὅτι αὔριο ξημερώνει Δευτέρα, ἔτσι εἶνε βέβαιο κι ὅτι θὰ ἔρθῃ ἡ ἡμέρα ἐκείνη. «Ἔστι δίκης ὀφθαλμὸς ὃς τὰ πάνθ' ὀρᾷ», ἔλεγαν οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοί μας. Ὑπάρχει ἓνα μάτι ποὺ τὰ βλέπει ὅλα, ἓνα αὐτὶ ποὺ τ' ἀκούει ὅλα, κ' ἓνα χέρι ποὺ τὰ γράφει ὅλα. Ναί, θὰ ἔρθῃ ἐκείνη ἡ στιγμή.

* * *

Ἀδελφοί μου! Κ' ἐγὼ ποὺ τὰ λέω κ' ἐσεῖς ποὺ τ' ἀκοῦτε νὰ προετοιμαστοῦμε γιὰ τὴν ἡμέρα αὐτή. Νὰ ἔχουμε ἔτοιμη τὴν ἀπολογία μας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ὁ Θεὸς διὰ πρεσβειῶν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου νὰ μᾶς ἐλεήσῃ. Κανεῖς μας νὰ μὴν ἀκούσῃ τὸν κεραυνό «Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον...», ἀλλὰ ὅλοι ν' ἀκούσουμε τὴ χαρμόσυνη φωνὴ «Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου»· ἀμήν.

(†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος

Ἀπομαγνητοφωνημένη ὁμιλία, ἡ ὁποία ἔγινε στὸν ἰ. ναὸ Ἁγίου Ἰωάννου Πτολεμαΐδος τὴν 1-3-1981.